Lietas Nr. 11390141611
Lietas arhīva Nr. K37-0032-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 8.decembrī.
Tukuma rajona tiesa,
šādā sastāvā: priekšsēdētāja R.Bruce,
piedaloties prokurorei: J.Pridānei
advokātam I.Skaiskalnei,
ar tiesas sēdes sekretāri V.Bumbieri,
Tukumā, Pils ielā 16, atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēts /pers. B/, personas kods /personas kods/ pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas un /pers. C/, personas kods /personas kods/, pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas.

Tiesas izmeklēšanā tiesa konstatēja:

Apsūdzētie/pers. C/ un /pers. B/ personu grupā rupji traucēja sabiedrisko mieru, kas izpaudās acīmredzamā necieņā pret sabiedrību, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru (huligānisms), bija saistīts ar mantas bojāšanu un miesas bojājumu nodarīšanu, sekojošos apstākļos:

2011.gada 24.novembrī ap pulksten 23.50 /pers. B/, būdams alkohola ietekmē, kā ieganstu izmantojot savas iepriekšējās nesaskaņas ar /pers. E/, kopā ar /pers. C/, kas bija alkohola ietekmē, ieradās pie mājas /Nosaukums A/, Apšuciemā, Engures novadā, kurā atradās /pers. E/, viņas mazgadīgie bērni /pers. F/ un /pers. G/, nepilngadīgā meita /pers. H/, pilngadīga meita /pers. F/ un nepilngadīgs dēls /pers. I/. /pers. B/, iepriekš klauvējoties pie mājas logiem un durvīm, kopā ar /pers. C/, huligānisku motīvu vadīti, nolūkā traucēt /pers. E/ un viņas ģimenes mieru, bez atļaujas iegāja /pers. E/ māja pa durvīm, kuras /pers. B/ ar spēku attaisīja vaļā, tādā veidā atlaužot ar krampīti aizvērtas durvis un bojājot durvju cemmi Ls 3 vērtībā. Ieejot mājas virtuvē, /pers. B/, uzvedoties agresīvi, skaļi bļaustoties un lamājoties, bez acīmredzamā iemesla, neko nesakot, ar roku iesita nepilngadīgajai cietušajai /pers. H/ pa seju, kura no viņai nodarītajām fiziskajām sāpēm sāka raudāt. Kad /pers.H/ mēģināja izskriet no mājas nolūka piezvanīt policijai, /pers. C/, būdama alkohola reibumā, darbojoties vienoti un saskaņoti ar /pers. B/, huligānisku motīvu vadīta, bez acīmredzamā iemesla aizturēja cietušo /pers. H/, pieturot viņu aiz rokas un vienlaikus cietušo lamājot, tādā veidā ierobežojot /pers. H/ pārvietošanās brīvību līdz brīdim, kad /pers. H/ izdevās izrauties no /pers. C/ satvēriena un izskriet ārpus mājas. Turpinot skaļi uzvesties un lamāties, /pers. B/, nolūkā tikt istabā, kur atradās /pers. E/, piegāja pie nepilngadīgā /pers. I/, kurš bija nostājies pie savas mātes istabas durvīm, lai nepieļautu /pers. B/ iekļūšanu istabā. /pers. B/ bez acīmredzama iemesla vienu reizi ar dūri iesita /pers. I/ pa seju, no kā /pers. I/ nokrita, tādā veidā nodarot /pers. I/ fiziskas sāpes. Tad /pers.B/ kopā ar /pers. C/, abiem uzvedoties skaļi un agresīvi, darbojoties vienoti un saskaņoti, iegāja /pers. E/ istabā, pēc kā /pers. B/ bez acīmredzamā iemesla mēģināja ar kāju iespert cietušajai /pers. E/, kura tajā brīdī uz rokām turēja savu mazgadīgo bērnu /pers. G/, bet tas viņam neizdevās, jo /pers. E/ izvairījās no sitiena. Tad /pers.C/ bez acīmredzamā iemesla ar rokām saķēra cietušo /pers. E/ aiz drēbēm un vilka ārā no istabas. Savukārt /pers.B/ vienu reizi ar dūri iesita cietušajai /pers. E/ pa seju vaiga rajonā, tādā veidā nodarot /pers. E/ maznozīmīgus miesas bojājumus, kas izpaudās sejas sasitumā ar zemādas asinsizplūdumu uz kreisā vaiga. /pers. B/, turpinot savas huligāniskās darbības, darbojoties vienoti un saskaņoti ar /pers. C/, lai nepieļautu, ka cietusī /pers. E/ zvana policijai, viņai no rokām izrāva telefonu Nokia 3710 un pārlauza to uz pusēm, tādā veidā bojājot cietušās mantu Ls 35 vērtībā.

Tādējādi/pers.B/un /pers. C/, tīši, aizskaroši vēršoties pret citiem sabiedrības locekļiem, paužot atklātu, cinisku sabiedrisko interešu nonievāšanu, nostādot tām pretī savas personiskās intereses, izrādot acīmredzamu necieņu pret sabiedrību, tas ir, personu grupā, nakts laikā bez atļaujas ieejot svešā mājā, uzvedoties skaļi un agresīvi, pielietojot vardarbību, nodarot miesas bojājumus un bojājot svešu mantu, rupji traucēja sabiedrisko kārtību, jeb cietušās /pers. E/, cietušās /pers. H/, kā arī /pers. R/ un /pers. I/ mierīgu dzīvi un naktsmieru. Turklāt, /pers. B/ un /pers. C/ huligānisko darbību rezultātā tika pamodināti /pers. E/ mazgadīgie bērni - /pers. F/ un /pers. G/, kuri nobijās, sāka raudāt un pēc notikušā ilgi nevarēja nomierināties.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā.

Ar savām darbībām /pers.B/izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā.

Apsūdzēto/pers. C/ un /pers. B/ vaina viņiem inkriminētajās darbībās pierādīta ar sekojošiem pierādījumiem:

Ar iesnieguma protokolu pierādīts, ka 2011.gada 28.novembrī plkst. 9.25 /pers. E/ griezusies Valsts policijas Zemgales reģiona pārvades Tukuma iecirknī ar iesniegumu par to, ka 2011.gada 24.novembrī ap plkst. 23.50 viņa atradās savā dzīves vietā, kad tur ieradās /pers. B/. Mājas durvis bija aiztaisītas ar krampi. Durvis tika atspertas vaļā, atlaužot krampi. Viņa un viņas ģimene jau gulēja. Ienākot mājā /pers. B/ gāja istabā, bet pa ceļam virtuvē satika viņas nepilngadīgo meitu /pers. H/, kurai iesita pļauku . Kopā ar /pers. B/ mājā ienāca vēl divi vīrieši un divas sievietes, kurus viņa nepazina. Kad viņa atvēra savas istabas durvis, viena sieviete viņu saķēra aiz drēbēm, bet /pers. B/ iesita vienu reizi ar dūri pa seju. Tad sāka raudāt viņas mazgadīgie bērni. Viņa gribēja zvanīt policijai, bet /pers. B/ atņēma telefonu un to pārlauza. Pēc tam /pers. B/ draudēja, ja par viņu rakstīs iesniegumu, izsitīs mājai visus logus un izrēķināsies gan ar viņu pašu, gan viņas ģimeni. (6.1ietas lapa)

Ar cietušās /pers. E/ liecību pierādīts, ka 2011. gada 24. novembrī ap plkst. 23:50 viņa atradās savā dzīves vietā kopā ar bērniem /pers. H/un /pers. I/ un mazgadīgajiem bērniem /pers. G/ un /pers. F/. Dienā viņai uz telefonu zvanīja /pers. B/, kurš teica, ka vēlas braukt ciemos, izrunāties un salabt ar viņu, vēlāk notika vēl vairākas telefona sarunas, jau paaugstinātos toņos, arī viņa atbildēja tādā pašā stilā. /pers. B/ piedraudēja, ka atbrauks un viņa dabūs pa galvu, kā arī izteica visādus necenzētus vārdus. Ar /pers. B/ viņa iepazinās 2010. gadā un kādu brīdi dzīvoja kopā. 2010. gada vasaras beigās pārtrauca attiecības ar /pers. B/ un viņš aizbrauca dzīvot atpakaļ uz Jaunsātu pagastu, pie viņas bija palikusi /pers. B/ bankomāta karte, kuru viņa turpināja izmantot. No tā laika, līdz pat 2011. gada 24. novembrim /pers. B/ periodiski zvanīja pa telefonu un izteica draudus par fizisku izrēķināšanos ar viņu, gan arī ar viņas bērniem. 2011. gada 24. novembrī plkst. 23: 50 viņa ar mazgadīgo bērnu jau gulēja, gulēja arī /pers.H/. /pers.I/ bija izdzirdējis automašīnas skaņu un teica, ka atbraucis /pers. B/. /pers. B/ mājā ielauzās bez atļaujas ar kāju atsperot mājas ārdurvis, kuras bija aizvērtas un aiztaisītas ar krampīti no iekšpuses. Kopā ar viņu bija divas sievietes un divi vīrieši. Viena no sievietēm vārds bija apsūdzētā /pers. C/. /pers. B/ bez iemesla sita/pers.I/, kurai viņa vēlāk redzēja sarkanu vaigu. Viņas istabas durvis bija ciet, tām priekšā bija nostājies/pers.I/. Viņa dzirdēja, ka /pers. B/ skaļi lamājoties iet istabas virzienā, dzirdēja, ka kaut kas krīt, vēlāk izrādījās, ka /pers. B/ bija sitis /pers.I/ un tas no sitiena nokrita. Tad atsprāga durvis un istabā ienāca /pers. B/ un /pers.C/ Pārējie, kas bija atbraukuši kopā ar /pers. B/, palika virtuvē. Gan /pers.B/, gan /pers.C/ bija ievērojamā alkohola reibumā. Tajā vakarā , pirms notikušā viņa runāja pa telefonu ar /pers.C/, jo runāja ar /pers. B/ un /pers.C/ paņēma telefonu un tad bija asa rupju vārdu pārmaiņa. /pers.C/ personīgi nepazīst, tikai pēc vārda un to, ka

viņa bija /pers. B/ sieva vai draudzene zināja pēc /pers. B/ teiktā. Uzskata, ka /pers.C/ bija agresīva bez jebkāda iemesla, jo ar viņu nav tik pazīstama un nav bijušas nekādas citas attiecības. Iespējams, ka /pers. B/ par viņu bija /pers.C/ kaut ko sastāstījis, tādēļ /pers.C/izrādīja agresiju pret viņu. /pers. B/ un /pers.C/ sāka skaļi viņu lamāt necenzētiem vārdiem, /pers. B/ spēra, bet netrāpīja, tad sita pa seju ar dūri. Kad viņa centās iziet no istabas /pers.C/ viņu saķēra aiz drēbēm un nelaida, raustīja aiz drēbēm. Tad viņa paņēma mobilo telefonu, jo gribēja zvanīt policijai , bet /pers. B/ viņai no rokām paķēra mobilo telefonu un to pārlauza uz pusēm. Pamodās bērni /pers.F/un /pers. G/ un sāka skaļi raudāt, jo nobijās no skaļās kliegšanas, tad kāds no atbraucējiem uzsauca, ka jābrauc projām un izgāja no mājas. Viņa pievērsās bērniem sāka tos mierināt, tas neizdevās. Pēc mirkļa arī /pers.C/ aizgāja, tad lamājoties gāja projām arī /pers. B/. Tas viss notika aptuveni 10-15 minūšu laikā, bet naktsmiers tika būtiski traucēts, visi bērni bija uztraukušies, mazākie bērni raudāja un nevarēja aizmigt. Pēc notikušā bija spiesta griezties pie ārsta, dzēra zāles. Bērni ilgstoši baidījās no skaļākām balsīm un trokšņiem. Telefons bija salauzts, pieprasa atlīdzināt kaitējumu par telefonu 57,07 *euro* apmērā.

Ar protokolu par cietušās /pers. E/ liecību pārbaudi uz vietas ar fototabulu pierādīts, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts apsūdzībā minētajā laikā, vietā un apstākļos.(19.-24.1ietas lapa)

Ar 2011.gada 8.decembra eksperta atzinumu Nr.212 pierādīts, ka cietušai /pers. E/ konstatēti sekojoši miesas bojājumi:
-sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu uz kreisā vaiga. Minētie miesas bojājumi varēja rasties 24.11.2011.g. cieta-trula priekšmeta iedarbības rezultātā un ir maznozīmīgi. Diagnozi "viegls smadzeņu satricinājums", novērtējot miesas bojājumus, neņem vērā, jo tā nav pamatota ar objektīvu simptomātiku. (9.lietas lapa)

Ar apskates protokolu ar fototabulu pierādīts, ka Engures novada Apšuciemā /Nosaukums A/ apskatot mobilo telefonu NOKIA 3710 gaišā krāsā, redzams, ka telefons ir ar vāciņu un uz apskates brīdi ir salauztā stāvoklī. Telefona korpusa daļa ir atsevišķi no vāciņa. Pēc /pers. E/ vārdiem telefonu pārlauza /pers. B/ 2011.gada 24.novembrī, uz apskates brīdi telefonā atrodas baterija. SIM karte uz apskates brīdi telefonā neatrodas, jo pēc telefona bojāšanas tika ievietota citā telefonā. Telefons ir pārlauzts divās daļās. ((25.-28.lietas lapa)

Ar parakstu pierādīts, ka cietusī /pers. E/ saņēmusi mobilo telefonu Nokia 3710, kas tika salauzts 2011.gada 24.novembrī. (29.lietas lapa)

Ar cietušās /pers. H/ liecību pierādīts, ka 2011. gada 24. novembrī plkst. 23:50 atradās mājās, Engures novada Engures pagasta Apšuciemā /Nosaukums A/. Mājās bija arī mamma /pers. E/, māsa /pers. F/, brālis /pers. I/ un vēl mazais brālis /pers. F/ un mazā māsa /pers. G/. Visi jau bija aizgājuši gulēt. Viņa bija piecēlusies, lai padzertos. Iegāja virtuvē un tad dzirdēja, ka pie loga kaut kas klauvē. Paskatījās pa logu un ieraudzīja, ka pie loga ir /pers. B/. Viņa aizgāja pamodināt /pers.I/ un gāja pie mammas uz istabu. Pateica mammai, ka ir atbraucis /pers. B/ un gāja uz atpakaļ uz virtuvi. Bija aizgājusi līdz lielās istabas vidum, kad ieraudzīja, ka /pers. B/ jau ir virtuvē. Viņa gāja uz priekšu, uz virtuves pusi, kad /pers. B/ viņai iesita ar roku pa seju. Tad /pers.B/ nostājās priekšā mammas istabas durvīm, lai /pers. B/ netiek pie mammas. Redzēja, kā /pers. B/ iesita /pers.I/un /pers.I/ nokrita. Pēc tam viņa paņēma telefonu un skrēja laukā zvanīt policijai. Virtuvē pie lielās istabas durvīm stāvēja divas sievietes. Viena no viņām vārdā /pers.C/ saķēra viņu aiz rokām un prasīja vai negrib pa galvu un pateica uz viņu /Nosaukums C/. Viņa pateica, lai viņa iet savāc /pers.B/, izrāvās un izskrēja sētā. Pie ārdurvīm satika /pers. AC/, kurš gāja iekšā mājā. Viņš prasīja, kur viņa mūk un lai nebaidoties. Viņa aizskrēja aiz mājas un zvanīja policijai. Aiz mājas bija tik ilgi, kamēr /pers. B/ brauca projām. Redzēja, kā aizbrauc taksometrs. To redzēja pēc izgaismotā luktura uz jumta. Kad iegāja atpakaļ mājā, redzēja, ka koridorā ir stikli. /pers.B/mammai bija saplēsis telefonu. Redzēja, ka/pers.I/ bija saplēsts T-krekls. Mājā /pers.B/ ienāca izlaužot krampi, ar kuru durvis bija aiztaisītas. 2010. gada vasarā, /pers.B/ kādu laiku dzīvoja ar māti, jo viņi draudzējās. Kad viņi ar mammu pašķīrās, tad /pers.B/periodiski zvanīja mammai, lamājās un draudēja. Pašai ar /pers.B/ bija labas attiecības, bet ar /pers.I/ /pers.B/ vienmēr konfliktēja, kamēr dzīvoja pie viņiem.

Ar liecinieces /pers. AE/ liecību pierādīts, ka 2011. gada 24. novembrī, vakarpusē atradās savā dzīves vietā /adrese/, kad uz mobilo telefonu piezvanīja /pers. C/, kura uzaicināja ciemos. Piekrita un pēc laika aizgāja pie /pers. C/ uz dzīves vietu /adrese/. Kad aizgāja pie viņas, tad redzēja, ka dzīvoklī vēl ir /pers. B/ un /pers. AF/, kurš ir /pers. C/ dzīves biedrs. Vakara gaitā tika lietots alkohols. Pati izdzēra šampanieti. Visu laiku, kamēr bija pie /pers. C/, /pers. B/ telefoniski sazvanījās ar kādu sieviete, ar kuru /pers. B/ lamājās. Pēc vairākkārtējiem zvaniem /pers. B/ pateica tai sievietei: „Bleģ, kuce es tūlīt pie tevis aizbraukšu". Pēc tam /pers. B/ izsauca taksi. /pers. B/ aicināja, lai visi brauc līdzi. Viņa negribēja braukt, jo nevēlējās, lai par to uzzinātu viņas dzīves biedrs. /pers. B/ teica, ka neviens neuzzinās. Arī /pers. C/ aicināja braukt līdzi, ka nekas traks tur nebūšot, tikai aprunāsies. /pers. B/ teica, ka brauks pie viņa „ bijušās ", kur kādreiz viņš bija dzīvojis. Vēl /pers. B/ teica, ka aizbrauks un normāli parunās ar to sievieti. Piekrita un visi ar taksometru aizbrauca uz Engures nov., Apšuciemu, kur piebrauca pie mājas. Kad izkāpa no automašīnas, tad /pers. B/ pagalmā gāja pirmais, pārējie visi gāja no muguras. Viņš klauvēja pie durvīm, bet tās neviens vaļā nevēra. Tad viņš piegāja pie loga un klauvēja. Pēc tam viņš gāja pie durvīm un iegāja mājā. Pārējie gāja no muguras. /pers. B/ ieejot istabā devās pie tās sievietes un sāka uz viņu kliegt, un lamāties. Dzirdēja, kā tā sieviete viņam kliedza virsū, ko viņš dara, ka viņai ir mazs bērns. Bērns gulēja uz dīvāna un sāka raudāt no trokšņa. /pers.B/sievieti apsaukāja par /Nosaukums E/ un vēl visādiem rupjiem vārdiem, arī sieviete lamājās /pers.B/ pretī. Abi lamājās istabā, kurā atradās bērnu gultiņa. Kad /pers.B/ un tās sievietes starpā sākās necenzēto vārdu apmaiņa, viņa pagriezās un izgāja ārā no mājas, jo nevēlējās klausīties viņu abu strīdā. Pēc neilga laika, aptuveni 5 minūtēm, precīzi pateikt nevar, no mājas iznāca arī /pers.C/. Ko /pers.C/bija darījusi mājā laikā, kad viņa izgāja ārā, nezina, liecināt nevar. Ja nemaldās, /pers.AF/ no mājas bija izgājis vēl pirms viņas, jo viņš teica, ka viņam vajag nokārtot savas dabiskās vajadzības. Pa ceļam uz Tukumu /pers. B/ teica, ka esot saplēsis tās sievietes telefonu, tekstā: „es tai kurvai vismaz telefonu salauzu ". Kad bija aizbraukuši uz Tukumu, tad /pers. B/ un /pers. C/ viņu aicināja braukt pie viņiem un turpināt iedzert, bet viņa atteicās, jo šim vakaram bija pietiekoši. Pēc kāda laika satika /pers. C/, kura teica, ka par to vakaru ir uzrakstīts iesniegums policijā. Alkohola reibumā bija visi. /pers.B/ no mājas iznāca pats pēdējais, kādas 5 minūtes vai vairāk, precīzi pateikt nevar, pēc tam, kad no mājas bija iznākusi /pers.C/

Ar liecinieces /pers. R/ liecību pierādīts, ka 2011 .gada 24.novembrī ap pulksten 23:50, precīzi pateikt nevar, viņa atradās savā dzīvesvietā Engures nov., Apšuciemā, /Nosaukums A/, gatavojās iet gulēt, tad dzirdēja troksni, durvju dauzīšanu. No savas istabas aizgāja līdz virtuvei, kas atrodas blakus viņas istabai. Viņas istabā bija draugs /pers. AH/, kurš no istabas neizgāja. Aizejot līdz virtuvei, virtuvē redzēja /pers. B/, /pers. AC/ un vēl divas sievietes, viena no tām bija /pers.C/, uzvārdu nezina, kuru pazina jau iepriekš, bet otru sievieti nepazina un redzēja pirmo reizi. Redzēja, ka /pers.B/ ieiet lielajā istabā un iet uz mātes /pers.E/ istabu. Gan /pers.B/, gan pārējie cilvēki skaļi uzvedās, viņi kaut ko bļaustījās, neatceras, ko tieši.
/pers.B/ līdzi aizgāja /pers.C/, /pers.B/ kaut ko kliedza uz mammu. /pers.C/ necenzēti lamājās, māti plēsa aiz drēbēm. Neredzēja, ka /pers.B/ kādam būtu sitis, tikai pēc tam, kad visi aizbrauca projām, redzēja, ka māsai/pers.H/ sarkans vaigs un mammai pārsista lūpa. Kā viņas bija ieguvušas šos miesas bojājumus neredzēja, bet viņas teica, ka iesitis /pers.B/. Redzēju, ka koridorā /pers.B/ aiz T-krekla parāva /pers.I/ un vienu reizi ar kulaku iesita viņam pa seju, kāpēc viņš sita nezina. /pers. B/ kopā ar /pers.C/ traucēja ģimenes naktsmieru, pēc viņa aizbraukšanas ilgi neviens nevarēja aiziet gulēt un mazā māsa vēl ilgi raudāja.

Ar liecinieka /pers. I/ liecību, kura tika pārbaudīta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3. punktu, pierādīts, ka 2011.gada 24.novembrī ap plkst. 23.50 viņš atradās savā dzīves vietā Engures novada Apšuciema /Nosaukums A/, kur gulēja. Viņu pamodināja māsa /pers. E/ un teica, ka kaut kas ir atbraucis. Viņš piecēlās un dzirdēja, ka lauka kāds bļaustās un ka nāk iekšā pa mājas durvīm. Viņš nostājās lielajā istabā pie mazās istabas durvīm, jo mazajā istabā atradās māte /pers. E/ ar mazo māsu /pers.g/ un mazo brāli /pers.F/. Dzirdēja, ka atsit vaļā mājas durvis un nāk iekšā mājā. Viņš piecēlās kājās un nostājās pie mātes /pers. E/ istabas durvīm. Redzēja, ka istabā ienāca /pers. B/, viens vīrietis un divas sievietes, kurus nepazina. /pers. B/ uzreiz nāca viņam virsū uz mātes istabas pusi un, pienācis klāt, uzreiz sita viņam pa seju ar dūri. Viņš nokrita uz zemes. Kamēr cēlās augšā, tikmēr /pers. B/ sita mātei, spēra ar kāju. Mātei uz rokām bija mazā māsa. Pēc tam konstatēja, ka ir saplēsts T-krekls. Mātei priekšā nostājās, jo gribēja viņu aizstāvēt. Nesaprata, kāpēc /pers. B/ bija ieradies un uzvedās tik agresīvi. Kad /pers. B/ sita mātei, neatceras ko darīja citi. Kad piecēlās, tad gribēja sist /pers. B/, bet nesita, jo viņam aiz muguras stāvēja otrs nepazīstamais vīrietis. Pēc tam, kad /pers. B/ bija mātei iesitis, tad māte gribēja zvanīt policijai, bet /pers. B/ atņēma mātei telefonu un to salauza, lai viņa nevarētu piezvanīt. Kad viņi gāja laukā no mājas, viņš paņēma tukšu pudeli un skrēja viņiem pakaļ. Izskrēja pagalmā un meta pudeli viņu virzienā. Vai trāpīja kādam vai nē, pateikt nevar. /pers. B/ viņam nodarīja fiziskas sāpes, bet pie ārsta atteicās iet, jo nekādi miesas bojājumi netika nodarīti. (40.1ietas lapa)

Nopratināts kā apsūdzētais /pers. B/ sevi par vainīgu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā atzina daļēji un liecināja, ka viņš bez atļaujas iegāja /pers. E/ mājā, atrāva durvis, jo bija dusmīgs. 2011.gada 24.novembra vakarā, kopīgas alkohola lietošanas laikā ar /pers. C/, /pers. AF/ un /pers. AE/, viņš vairākas reizes sazvanījās ar /pers. E/. Strīdējās ar viņu saistībā ar viņu iepriekšējām nesaskaņām, gan par naudas jautājumiem, gan citām lietām. Nedomā, ka /pers.C/, /pers.AF/ un/pers.AE/ bija dzirdējuši viņa sarunu ar /pers.E/, bet pēc tam pats viņiem atstāstīja sarunas būtību. Tā kā /pers.E/ bija viņu nokaitinājusi, bija iereibis, nolēma aizbraukt pie viņas uz mājām un izrunāties. Arī pārējie brauca līdzi. /pers.E/ ar
/pers.C/ iepriekš nebija pazīstamas. Aizbraucot pie /pers.E/ uz mājām, cik atceras, pirmais iegāja mājā, pēc kāda laika iegāja pārējie. Bija lietojis alkoholu, bija stipri iereibis, tāpēc ļoti miglaini atceras, ka ieejot mājā, uzreiz iesita /pers.H/. Nevar paskaidrot, kāpēc to darīja, jo iepriekš nebija nekādu nesaskaņu. Neatceras, ka būtu sitis /pers.I/, liekās, ka tikai pagrūda nost no durvīm. /pers.E/ mājā viņš uzvedās skaļi, lamājās uz/pers.E/, istabā bija arī bērni. Viņam liekas, ka visi pārējie palika virtuvē, bet viņš iegāja pie /pers.E/ istabā un iesita viņai pa seju ar roku, pļauku. /pers.I/ tajā brīdī nebija klāt un viņš neredzēja, kā viņš sita /pers.E/. Vai /pers.C/, /pers.AF/ un /pers.AE/redzēja, nezina, jo neatceras kur kurš atradās. Pēc tam, kad iesita /pers.E/, tikai tad viņa paņēma uz rokām vienu bērnu, jo bērns sāka raudāt. Apsūdzībā ir pareizi norādīts, ka viņš izrāva /pers.E/ no rokām telefonu un pārlauza to uz pusēm. /pers.C//pers.E/istabā negāja. Neatceras, ka /pers.C/ būtu bļaustījusies vai lamājusies. Ar kāju /pers.E/nav spēris, mēģināja, bet netrāpīja.

Tiesa nepiešķir ticību apsūdzētā liecībai pilnā apmērā, jo tā ir pretrunā ar lietā iegūtajiem pierādījumiem, turklāt apsūdzētais atradās ievērojamā alkohola reibumā, ko pats nenoliedz.

Nopratināta kā apsūdzētā, /pers. C/ savu vainu celtajā apsūdzībā neatzina un liecināja, ka 2011.gada 24.novembra vakarā kopā ar /pers. B/, /pers. AF/ un /pers. AE/ lietoja alkoholu. Vakara gaitā /pers.B/ zvanīja /pers. E/. Līdz notikumu dienai ar /pers.E/ viņa nebija pazīstama. Dzirdēja /pers.B/un /pers.E/ sarunu, jo telefonam bija ieslēgts skaļrunis/pers.B/ un /pers.E/ starpā notika lamāšanās saistībā ar kaut kādu naudu, ko /pers.E/ it kā bija nozagusi no /pers.B/. Kopā ar /pers. AE/ aizrādīja /pers.B/, lai viņš beidz lamāties un liek nost telefonu, uz ko /pers.E/ to dzirdot, nosauca viņas par maukām un teica, lai vispār aizveras. Tad /pers.B/ teica, ka jābrauc pie /pers.E/. Braukusi līdzi, jo gribēja, lai /pers.E/ atvainojas par saviem vārdiem. Aizbraucot līdz /pers.E/ dzīvesvietai, visi vienlaikus uzreiz gāja iekšā mājā. Durvis /pers.B/ atgrūda vaļā ar roku. Istabā atradās /pers.E/, viņas dēls un viens zīdainis gulēja gultā. Otru zīdaini neredzēja. /pers.E/ atradās savā istabā, kuras durvis bija atvērtas. Neredzēja, kā /pers.B/ iesita /pers.E/ meitai. Jautāja /pers.E/, kāpēc viņa apsaukājas, uz ko /pers.E/ atvainojās. Redzēja, ka /pers.E/ dēls bija nostājies priekšā /pers.E/. Redzēja, ka /pers.B/ atgrūda puisi, bet nesita viņam. /pers.B/ mēģināja /pers.E/ no rokām raut ārā mobilo telefonu. Neredzēja, ka /pers.B/ būtu sitis /pers.E/ /pers.B/ uzvedās skaļi un bļāva uz /pers.E/. Tad kopā ar /pers. AE/ viņa izgāja ārā no mājas, tāpēc neko vairāk neredzēja. Aiz rokām /pers.E/ meitu nerāva. Viņu vispār virtuvē nav redzējusi. Attiecībā uz apsūdzībā aprakstītajām viņas darbībām pret /pers. E/, norādīja, ka tās nav veikusi. Tomēr apsūdzētā atzina, ka saprot, ka nakts laikā nelikumīgi ieradās cietušo mājā un iztraucēja viņu mieru, nenovērtēja pienācīgi situāciju, jo bija dusmīga uz Evitu un iereibusi.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētās liecības ir pretrunā ar lietā iegūtajiem pierādījumiem un tās nav ticamas. Gan lieciniece /pers. AE/, gan cietušās liecina, ka apsūdzētā atradās kopā ar apsūdzēto /pers. B/ istabā, kur tobrīd bija bērni un cietušā /pers. E/. Lieciniece/pers. AE/ izgāja no mājas ātrāk, atstājot abus apsūdzētos, tāpēc ka viņu abu agresīvā un rupjā uzvedība lieciniecei nebija pieņemama, /pers. C/ , pēc lieciniece teiktā, iznāca ārā pēc minūtēm piecām. Tiesa nav pamata apšaubīt cietušo un lieciniece teikto. Tiesas ieskatā apsūdzētās liecības vērtējamas, kā viņas izraudzītā aizstāvības pozīcija.

Tiesa atzīst, ka kriminālprocesā iegūtas pietiekoša ziņas par faktiem, kas izslēdz saprātīgas šaubas un apliecina, ka /pers. C/ un /pers. B/ personu grupā rupji traucēja sabiedrisko mieru, kas izpaudās acīmredzamā necieņā pret sabiedrību, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru (huligānisms), saistītu ar mantas bojāšanu, miesas bojājumu nodarīšanu, tādēļ tiesa kvalificē apsūdzēto /pers. C/ un /pers. B/ katra darbības pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas.

/pers. B/ un /pers. C/, tīši, aizskaroši vēršoties pret citiem sabiedrības locekļiem, paužot atklātu, cinisku sabiedrisko interešu nonievāšanu, nostādot tām pretī savas personiskās intereses, izrādot acīmredzamu necieņu pret sabiedrību, tas ir, personu grupā, nakts laikā bez atļaujas ieejot svešā mājā, uzvedoties skaļi un agresīvi, pielietojot vardarbību, nodarot miesas bojājumus un bojājot svešu mantu, rupji traucēja sabiedrisko kārtību, jeb cietušās /pers. E/, cietušās /pers. H/, kā arī /pers. R/ un /pers. I/ mierīgu dzīvi un naktsmieru. Turklāt, /pers. B/ un /pers. C/ huligānisko darbību rezultātā tika pamodināti /pers. E/ mazgadīgie bērni - /pers. F/ un /pers. G/, kuri nobijās, sāka raudāt un pēc notikušā ilgi nevarēja nomierināties. Tiesas ieskatā, nav šaubu, ka abi apsūdzētie darbojās vienoti un saskaņoti, viens otru atbalstot. Lai arī apsūdzētā /pers. C/ pati nenodarīja miesas bojājums un nebojāja cietušās mantu, viņas klātbūtne, skaļi un necenzēti lamājoties un raustot cietušo /pers. E/, tieši ietekmēja notikumu gaitu, proti radīja cietušajiem nedrošību un bailes.

Krimināllikuma 46. pants nosaka, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz Krimināllikuma sevišķās daļas sankcija. Nosakot sodu ir jāņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs, radītais kaitējums, kā arī vainīgā personība, viņa atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Tiesa lietā nekonstatē apsūdzēto /pers. C/ un /pers. B/ atbildību mīkstinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu, par apsūdzēto /pers. C/ un /pers. B/ atbildību pastiprinošo apstākli atzīstams, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Par apsūdzētā /pers. B/ personību noskaidrots, ka agrāk nesodīts. Strādā (54.-55; 56.-58 lietas lapa) SIA /Nosaukums F/. Uzņēmums /pers. B/ raksturo pozitīvi: /pers. B/ kopš 2010.gada augusta strādā SIA /Nosaukums F/ par mežstrādnieku. Sev uzticētos darbus izpilda ar atbildību. Attiecībās ar darba kolēģiem sabiedrisks un izpalīdzīgs. Attieksme pret kritiku saprotoša. Darbā pārkāpumu nav. (61.lietas lapa)

Tukuma psihiatrijas kabineta un narkoloģijas kabinetu uzskaitē pie psihiatra un narkologa /pers. B/ nesastāv (59.-60.lietas lapa)

Par apsūdzētās /pers. C/ personību noskaidrots, ka /pers. C/ iepriekš ir sodīta vienu reizi, bet sodāmība ir dzēsta; administratīvi /pers. C/ nav sodīta (62.-63., 64.-65.1ietas lapa). Šobrīd audzina mazgadīgus bērnus . (94.-96.lietas lapa) Tukuma psihiatrijas kabineta un narkoloģijas kabinetu uzskaitē pie psihiatra un narkologa /pers. C/ nesastāv. (92.- 93.lietas lapa)

Tukuma novada Dome sniegusi informāciju par to, ka /pers. C/ kopā ar nepilngadīgajiem bērniem /pers. AT/ , /pers. AU/ un /pers. AV/ deklarēti Tukumā, /adrese/. Tukuma novada Domes administratīvā komisija /pers. C/ nav administratīvi sodījusi. (98.lietas lapa)

Atbilstoši Krimināllikuma 35.panta 2. daļai soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziegumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa, nosakot sodu ņem vērā, ka ar 2014.gada 15.maija likumu „Grozījumi Krimināllikumā" Krimināllikuma 231.pantā ir izdarīti grozījumi, kas stājās spēkā 2014.gada 14.jūnijā (Pārejas noteikumu 11.punkts). Šobrīd Krimināllikuma 231.panta otrā daļa paredz, ka par huligānismu, ja to izdarījusi personu grupa vai ja tas saistīts ar miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam vai ar mantas bojāšanu vai iznīcināšanu, vai ar pretošanos varas pārstāvim vai personai, kura vēršas pret sabiedriskās kārtības pārkāpšanu, vai ja tas izdarīts, lietojot ieročus, kā arī citus miesas bojājumu nodarīšanai izmantojamus priekšmetus, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu un policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.

Likuma redakcijā līdz 2011.gada 13.decembrim Krimināllikuma 231.panta otrās daļas sankcija paredzēja sodu,- brīvības atņemšanu uz laiku līdz septiņiem gadiem un policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.

Krimināllikuma 5.pantā noteikts, ka nodarījuma noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā. Likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās.

2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 6.punkts noteic, ka gadījumā, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Ievērojot to, ka kopš noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas ir pagājuši trīs gadi, šajā laika periodā apsūdzētie likumu nav pārkāpuši, tiesa ir guvusi pārliecību, ka sodu neizciešot apsūdzētie neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus un ir pamats brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti, saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta nosacījumiem.

Tiesa atzīst, ka cietušās /pers. E/ pieprasītā mantiskā kaitējuma atlīdzība 57,07 euro
(iepriekš Ls 38,-) apmērā ir pamatota un apmierināma, turklāt apsūdzētais pieprasīto mantiskā kaitējumu atlīdzību pilnībā atzinis.

Kriminālprocesa likuma 350.panta l. daļā dots kompensācijas jēdziens, norādot, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Kriminālprocesa likuma 353.pants reglamentē to personu loku, kurām tiesa var uzlikt kompensācijas samaksas pienākumu,1.daļas 1).punkts,- pilngadīgam apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Apsūdzētais ir vainojams cietušajai radītajā mantiskajā kaitējumā un tam jāatlīdzina nodarītie zaudējumi.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240.panta 1. daļas 1).punktam lietiskos pierādījumus,- mantu atdod tā īpašniekam. Tiesa atzīst, ka lietā pastāv likumā norādītie apstākļi,- mobilais telefons „Nokia" 3710, kas nodots pret parakstu īpašniecei - cietušajai /pers. E/, atstājams /pers. E/ rīcībā.

Pamatojoties uz iepriekš teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520., 527. un 528. pantiem,

tiesa nosprieda:

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz septiņiem mēnešiem.

Drošības līdzekli-dzīvesvietas maiņas paziņošanu /pers. B/ atcelt spriedumam stājoties likumīgā spēkā.

/pers. C/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz pieciem mēnešiem.

Drošības līdzekli-dzīvesvietas maiņas paziņošanu /pers. C/ atcelt spriedumam stājoties likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta 1. un 3. daļu /pers. B/, personas kods /personas kods/ brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz vienu gadu, /pers. C/, personas kods /personas kods/, brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku sešiem mēnešiem.

Saskaņā ar Sodu izpildes kodeksa 155.panta 1. daļu nosacīti notiesātajam ir pienākums reģistrēties Valsts probācijas dienestā desmit darbdienu laikā pēc tiesas nolēmuma spēkā stāšanās.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/ par labu /pers. E/ 301273-11074, mantiskā kaitējuma atlīdzību 57,07 euro(piecdesmit septiņi euro 07 centi, iepriekš Ls 38,-)

Lietiskos pierādījumus:

- Mobilo telefonu „Nokia" 3710, kas nodots cietušajai /pers. E/, atstāt /pers. E/ rīcībā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Tukuma rajona tiesā, no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2014. gada 30. decembra.

Tiesnese /paraksts/ R.Bruce

Noraksts pareizs.

Tukuma rajona tiesas tiesnese R.Bruce